

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 1Cdo/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115210030
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Vladik
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:2115210030.1

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: R. R.Á. F., Z., bývajúci v M., ul. J. J. XXXX/X, proti žalovanému: Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku, Trnava, Nám. SNP 7, zastúpenému JUDr. Ruženou Bubencičovou, advokátkou v Trnave, Paulínska 20, o zaplatenie 3.388,59 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 27 C 213/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 29. apríla 2020 sp. zn. 10 Co 32/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvej inštancie“) alebo „okresný súd“) rozsudkom z 17. septembra 2018 č. k. 27 C 213/2015-211 zamietol žalobu žalobcu, ktorý sa voči žalovanému domáhal zaplatenia 3.388,59 Eur s príslušenstvom. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 29. apríla 2020 sp. zn. 10 Co 32/2019 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd, rovnako ako aj súd prvej inštancie nezistil dôvod pre záver o spočívajúci premlčacej doby (§ 112 Občianskeho zákonníka). Konania na ktoré žalobca poukazoval, uvedené účinky nespôsobili, keď tieto konania nemali súvis s nárokom žalobcu, ktorého sa domáhal. K námietkam smerujúcim voči zákonnej sudkyňi uviedol, že bolo rozhodnuté o nevyľúčení sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci (č. l. 62 spisu). Dôvodom námietky zaujatosti bol iba pocit žalobcu, že právna zástupkyňa žalovaného si so sudkyňou „veľmi dobre rozumeli“. Z obsahu spisu nevyplývajú skutočnosti, ktoré by odôvodňovali, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Žalobca bližšie nekonkretizoval, že došlo k porušeniu zásady rovnosti strán. Osvojil si dôvody súdu prvej inštancie a preto napadnutý rozsudok potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu žalobca podal dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodil z ustanovenia § 420 písm. e) a f) CSP, keďže v predmetnej veci rozhodovali vylúčené sudkyne JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková. Podľa jeho názoru vec posudzovali neprímerane a v rozpore s právom. Žiadal, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a dovolací súd, aby vyhovel jeho žalobe.

4. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§

429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane odvolacieho konania.

10. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa § 447 písm. c) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

11. Dovolací súd po preskúmaní obsahu spisu nezistil vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. e) CSP, aby v predmetnej veci v odvolacom konaní rozhodovali vylúčené sudkyne. To isté platí i o sudkyňi súdu prvej inštancie (č. I. 62 spisu), ktorá nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania v tomto spore. Dovolateľ takisto neopodstatnene tvrdil, že v konaní došlo k vade konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, ktorej existenciu dovolací súd nezistil.

12. Z ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu vyplýva, že prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP. Nejde o nesprávny procesný postup znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd konštatuje, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah rozhodnutia i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje závery vysvetlené v odôvodnení rozsudku.

13. S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 420 písm. e) a f) CSP prípustné a preto ho odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

14. V uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté nemusí dovolací súd rozhodnutie o trovách odvolacieho konania odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.